

ŠKOLSKÝ ROK PRE NEOBYČAJNÉ DETI
SA PRÁVE ZAČÍNA

ALI
STANDISH

NEKUTOČNÉ PRÍBEHY Z

Baskerville

HALL

ALI STANDISH

Preložila Miroslava Molnárová

Ali Standish
THE IMPROBABLE TALES
OF BASKERVILLE HALL

Text copyright © Conan Doyle Estate Ltd
and Working Partners Limited, 2023
Certain Sherlock Holmes stories are protected by copyright

Arthur Conan Doyle®

in the United States owned by Conan Doyle Estate Ltd®

The Series has been licensed to the IKAR, a.s.
by the Working Partners Limited
in association with Conan Doyle Estate Ltd.

Translation © 2025 by Miroslava Molnárová
Jacket art and cover lettering © 2023 by IACOPO BRUNO
Jacket design by LAURA MOCK
Slovak edition © 2026 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-575-0693-5

*Venujem Lukovi, Emme, Eve,
Paige a Willovi, Anne, Haley, Ave Katherine
a všetkým ostatným bratrancom a sesterniciam,
ktorí sa ešte len narodí.*

*Ak vylúčite nemožné, to, čo zostane,
nech je akékoľvek nepravdepodobné,
musí byť pravda.¹*

Sherlock Holmes

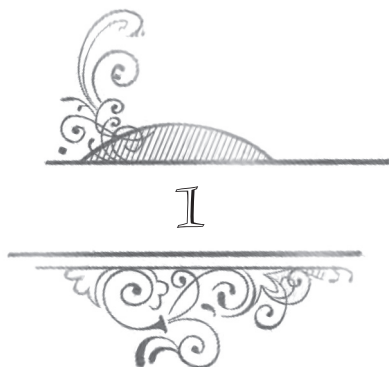
¹ DOYLE, A. C.: *Podpis štyroch*. Bratislava : Petrus, 2006, prekl. Marián Andričík.

OBSAH

1. Štúdia v krvavočervennom	13
2. Podivuhodné stretnutie	18
3. Tá najúžasnejšia vec	22
4. Pozvanie	27
5. Najbystrejšie hlavy našich čias	30
6. Artušovo sedlo	36
7. V oblakoch	40
8. Baskerville Hall	49
9. Grover a Kapsička	56
10. V ringu	63
11. Vyrovnaný súper	68
12. Izba s výhľadom	75
13. Čudný zlodej	83
14. V školskej jedálni	87
15. Trik Dr. Watsona	92
16. Mágia, ktorá sa dá vysvetliť	101
17. Šťastný zvrat udalostí	110
18. Nevyriešené záhady redakcie <i>Baskervillského trúbenia</i>	114
19. Trojlístok	123
20. Zelený rytier	130
21. <i>Domum Trifolium incarnatum</i>	136

22.	Príbeh dvoch listov	142
23.	Valencia Fernandezová	147
24.	Nečakaný záver	153
25.	Arthur skáče do vody	159
26.	Nedorozumenie	168
27.	Dagerotyp a dynamit	174
28.	Sklamanie zo školských novín	182
29.	Všetko vám odhalíme	188
30.	Irene sa vzoprie	199
31.	Prichádza odpoveď	205
32.	V hodinách	211
33.	Mláďa si nájde mamu	220
34.	Rybka	224
35.	Rybka unikne iba o vlások	229
36.	Pozoruhodné hodiny	234
37.	Nočný návštevník	240
38.	Portrét lorda Bakera	244
39.	Konzultácia u Dr. Watsona	250
40.	Šarkany a blesky	254
41.	Podozrenia a striebro	258
42.	Laterna magica	262
43.	Anonymný tip	267
44.	Greyová staršia	273
45.	Arthurova posledná nádej	282
46.	Trojlistok ich doháňa	288
47.	Do temnoty	292
48.	Dievča v stroji	297
49.	Profesor sa vracia	304
50.	Vyšetrovanie Sherlocka Holmesa	311
51.	To je iba začiatok	315

Podakovanie	325
Fotografie a kresby zo sveta Arthura Conana Doylea	329
Niečo o Arthurovi Conanovi Doylevi	333

Štúdia v krvavočervennom

ARTHUR BOL CHLAPEC, KTORÝ SA TAKMER NIKDY NEMÝLIL. V škole mal jeden veľmi otravný zvyk a to, že vždy najprv vypracoval odpoveď a potom aj správne riešenie. Jeho spolužiaci však vedeli, že za to nemohol a že mu to takto jednoducho myslelo.

No keby ste sa Arthura CONANA Doylea v ten svieži septembrový deň opýtali, či vnímal, že niečo visí vo vzduchu, a či cítil blížiace sa dobrodružstvo – a aj nebezpečenstvo –, okamžite by vás označil za šarlatána, ktorý sa ho snaží oklamať vešteckými výmyslami, len aby ste z neho vytiahli nejaké drobné.

Ako sa však ukázalo, aj Arthur sa občas mohol pomýliť.

„To je všetko?“ opýtal sa toho osudného popoludnia a zamračil sa na kus baranieho mäsa, ktoré pán Fraser po-

ložil pred neho na váhu. Rozdelené na sedem častí by sotva stačilo každému na jeden hlt.

„Obávam sa, že to je všetko, čo si dnes za svoje peniaze kúpiš, Arthur,“ odpovedal mu pán Fraser so smutným úsmevom. Arthurovi neunikli tmavé kruhy pod mäsiarovými očami.

Zahľadel sa na opačný koniec obchodu obsypaného pilinami, kde zvyčajne pracovala pani Fraserová, ale dnes ju tam nevidel. Zrak sa jej v poslednej dobe zhoršil. Prišiel na to podľa toho, ako naňho žmúrila, keď ho zdravila. Možno to s ňou už bolo také zlé, že ani nemohla pracovať. A je celkom možné, že teraz už nutne potrebuje aj lekára a pán Fraser bude musieť namiesto nej niekoho zamestnať.

Inými slovami, pán Fraser mu teraz nemôže dať viac mäsa, ale iba to, za čo zaplatí, usúdil Arthur.

„Dobre,“ privolil Arthur. Rýchlo sa rozpamätal na to, čo sa patrí. „A ďakujem.“

Keď sa vybral k dverám s baraninou zabalenou v papieri, prechádzal pohľadom po ostatných zákazníkoch čakajúcich v rade. Stál tam muž, zjavne čímsi zaujatý, pretože si vôbec nevšimol, že cestou do obchodu šliapol do konského lajna. Jedna žena mala zas dosť nešikovne zašitú dieru na sukni. Všimol si aj chlapca, ktorý podľa toho, ako sa mu vydúvala čizma, v nej asi ukrýval nôž.

Snažil sa týmito detailmi odpútať, aby nemyslel na lákavé kusy telacieho a bravčového mäsa za pultom pána Frasera, ktoré nakrmia iné rodiny.

Nie sú pre nás, povedal si Arthur. Dnes sa nám z nich neujde.

Uľavilo sa mu, keď vyšiel na nerovnú kamennú dlažbu ulíc Edinburghu. Hemžilo sa to tam nakupujúcimi, roznášačmi novín, koňmi a dievčatami, ktoré na rohu ulíc predávali kytice kvetov.

Vzduchom sa niesla čerstvá vôňa zázvorových koláčikov z pekárne u Barrowclougha. Z juhozápadu však pofukoval chladnejší vietor a už v sebe niesol prísľub nadchádzajúcej jesene. Listy na stromoch pozdĺž cesty príjemne šušťali vo vánku a čakali, kedy na ne príde rad a opadnú.

Mladý Arthur zbožňoval takéto septembrové popoludnia pretože v septembri sa začínal nový školský rok a s ním aj vyučovanie a nové predmety.

Dnes mu však vetrík zavial do srdca iba pocit nepríjemného chladu.

Skôr než si uvedomil, kam ho nohy nesú, prešiel cez ulicu ku kníhkupectvu W. Scott Books. Zahľadel sa na predavačku, ako aranžuje výklad. Z miesta, kde stál, nedokázal rozoznať názvy kníh, no aj tak boli preňho zväzky rovnako lákavé ako to najlepšie mäso u mäsiara – ba možno ešte viac. V mysli si premietal všetko, čo ukrývali – neprebádané miesta, kdesi ďaleko od Škótska, a dobrodružstvá čakajúce iba na to, aby sa odohrali.

Povzdychol si a na výklade sa zahmlilo sklo.

Nie sú pre mňa, pripomenul si znova. Ani dnes si žiadnu nekúpim.

Jeho rodina si nemohla dovoliť ani dostatok jedla, aby naplnila žalúdky všetkých členov. Vonkoncom si nemohli kupovať knihy, ktoré by naplnili Arthurovu myseľ.

Ako na znamenie, z myšlienok ho vytrhlo ostré zaklopanie na sklo z druhej strany výkladu. Kníhkupkyňa so

šedivými vlasmi sa na neho mračila a naznačovala mu, aby odišiel.

Arthur sa vrátil na preplnený chodník a v tej chvíli dospel k rozhodnutiu.

Spomenul si na pána Crabtreeho, nevrlého riaditeľa Newingtonskej akadémie, ktorého dych smrdel ako kyslé mlieko, a na to, ako mu hovoril, že s takou bystrou myslou, akú má on, by sa mohol presadiť vo svete.

Arthur si však túto teóriu pána Crabtreeho nikdy neoverí, pretože si predsavzal, že budúci týždeň sa do Newingtonskej akadémie už nevráti.

Niekoľko musel zarábať na živobytie rodiny, a keďže jeho otec pracoval čoraz menej, tým niekým musel byť práve Arthur. Tá predstava ho naplňovala strachom, ale aj odhodlaním.

Zajtra by sa mohol zastaviť u mäsiara a požiadať pána Fräsera o prácu ako jeho učeň. Predstava, že bude celý deň krájať mäso, ho veľmi nenadchýnala, ale zdalo sa mu to oveľa lepšie ako zametať komíny alebo – zachvel sa – kopať hroby.

Momentálne ho však potrebovali doma. Čakala naňho mama, aby mohla začať pripravovať večeru.

Arthur sa otočil a narazil do neznámej ženy. Tlačila kočík s dieťaťom hore kopcom.

„Prepáčte, madam,“ ospravedlnil.

Zdalo sa, že si ho žena ani nevšimla.

Zvláštne, pomyslel si Arthur.

Zahľadel sa na ňu pozornejšie. Bola to pekná žena, ale jej výraz sa mu videl trochu napätý, akoby ju niečo bolelo. Tvár mala bielu ako krieda – výrazne kontrastovala so žiari-

vými farbami kvetov z kytice, ktorá jej trčala z kapsy na boku a s krvavočervenou látkou jej šiat. V dave okoloidúcich v tej farbe rozhodne vynikala. Väčšina ľudí chodievala po ulici vo fádnych odtieňoch, vyblednutých temer až do siva.

Žena na okamih ustrnula.

V tej istej chvíli si Arthur uvedomil a spojil tri skutočnosti.

Po prvé, tá žena mala na sebe úplne nové šaty.

Po druhé, dieťa v kočiку bolo veľmi malé – nemalo viac než dva mesiace.

Po tretie, žena dýchala veľmi plytko.

Stalo sa to v zlomku sekundy – žena privrela oči a naklonila sa dopredu ako čajník, keď z neho ležete vodu.

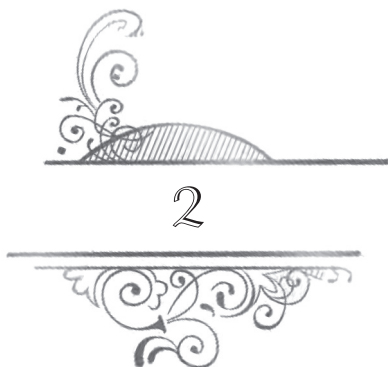
Arthur pustil balíček s baraním mäsom na zem a vymrštil ruky dopredu. Žena omdlela, no on ju stihol zachytiť tesne predtým, než by jej hlava dopadla na chodník.

S pocitom úľavy ju nemotorne zložil na zem. Signály vyhodnotil správne. Len čo sa žena preberie z mdlôb, môže sa živá a zdravá vrátiť so svojím dieťaťom domov.

Dieťa!

Arthur sa prudko otočil vo chvíli, keď sa kočiček začal kotúľať po chodníku dolu kopcom. Načiahol ruku, aby ho zachytil, ale nestihol to. Ten už naberal rýchlosť a nebezpečne sa rútil dolu svahom.

Srdce mu od hrôzy poskočilo, keď zbadal, ako kočiček vzápätí narazil na vyčnievajúci kameň a prudko zabočil k ceste... po ktorej sa rútil koč ťahaný štyrmi obrovskými koňmi.

Podivuhodné stretnutie

HROZILO, ŽE KOČÍK S DIEŤAŤOM KONE PREJDÚ. Arthur stál však príliš ďaleko, aby tam dobehol včas. Očami prechádzal po ulici. Potom sa zohol a prstami nahmatal kamienok na zemi.

„Hej!“ zakričal z plného hrdla, hodil kameň a modlil sa, aby trafil cieľ.

Chcel ho hodiť rovno do zátylka mužovi, ktorý kráčal pred kočíkom, presne tak, ako zamýšľal. Muž sa otočil, hľadajúc vinníka, ale namiesto toho zbadal kočík rútiaci sa dolu k ceste. Vrhol sa dopredu a podarilo sa mu práve včas zachytiť jeho rukoväť. Sekundu nato preletel okolo kočiar s koňmi.

Arthur sa s úľavou zosunul na zem. Okolo sa zhromaždil menší dav, aby zistil, čo sa stalo, preto musel natiahnuť krk, aby dovidel na muža s kočíkom. Kráčal späť

do kopca, jednou rukou tlačil kočík a druhou sa opieral o vychádzkovú palicu. Arthura prekvapilo, keď zbadal oného záchrancu – na to, ako svižne pred chvíľou uskočil, vyzeral dosť staro.

„To ty si hodil ten kameň?“ spýtal sa Arthura výrazne monotónnym prízvukom.

Chlapec nemohol od toho muža odtrhnúť pohľad. Sledoval, ako si zastrčil palicu pod pazuchu a naklonil si cylinder tak, aby si zozadu mohol pošúčať hlavu. Arthura však neprekvapil iba jeho vek. Mužova vráskavá tvár bola veľmi opálená, ako keby sa iba nedávno vrátil z trópov. Mal snehobielu, dokonale zastrihnutú bradu, dlhý úzky nos, sivé oči a oblečený bol v elegantnom tvídovom obleku a vo veste. Arthur zbadal, že navrchu mahagónovej lesknúcej sa palice trónila strieborna havrania hlava. Čo už mohol takýto anglický džentlmen hľadať vo štvrti, ako je táto?

„Veľmi sa ospravedlňujem, pane,“ povedal Arthur. „Vedel som, že ak na vás zavolám, nemusíte si uvedomiť, že volám na *vás*. Neotočili by ste sa včas.“

Džentlmen sa na Arthura dlho zahľadel, potom trochu pohlol bradou. „Veru, myslím, že existujú aj horšie dôvody nato, pre ktoré by si cudziemu človeku zámerne zaútočil na hlavu.“

Nepříjemná kníhkupkyňa vyšla zo svojho obchodu, aby pomohla vstať matke dieťaťa. Žena vytiahla svoje dieťa spod prikrývok v kočíku a pritlačila si ho k hrudi.

„Povedali mi, že tebe vďačím za to, že som nespadla hlavou na zem,“ povedala Arthurovi. Potom sa obrátila k tomu pánovi. „A vám za záchranu môjho dieťaťa.“

Postarší Angličan pokrútil hlavou. „Aj to je zásluha tohto chlapca. Keby nemyslel a nekonal tak promptne, mohlo to dopadnúť katastrofou. Naozaj hotovou katastrofou.“

Vzápätí nato nastal menší rozruch. Matka dieťaťa trvala na tom, aby od nej Arthur prijal kvety, ktoré predtým kúpila na trhu. Prichádzali k nemu celkom cudzí ľudia, aby mu potriasli rukou. Arthurovi sa z toho trochu točila hlava. Netúžil po ničom inom, než už ísť domov. Napokon žena s dieťaťom odišla, ľudia sa rozpýchli a zostali tam len Arthur a ten zvedavý pán.

Muž sa oprel o výklad kníhkupectva a zamyslene si poklepkával nezapálenou fajkou po perách. Stretli sa im pohľady a Arthur si všimol, ako prenikavo naňho hľadí.

„Takže si tú ženu zachránil pred pádom, čo?“ riekol. „Máš rýchle reflexy?“

„Nie, pane,“ odvetil Arthur, znepokojený tým, ako skúmavo si ho muž premeriaval. „Videl som, že omdlie.“

„Naozaj? A to ako?“

„Všimol som si, že má nové šaty, že je bledá a zdalo sa mi, že sa jej aj ťažko dýcha. Očividne práve porodila dieťa, no pás mala veľmi štíhly. Usúdil som, že si kúpila nové šaty a že si možno prikúpila aj nový...“ tu Arthur znížil hlas na šepot, „... korzet.“

Dúfal, že tomu pánovi sa nebude zdať čudné, že vie o takýchto veciach. Zdieľal predsa izbu s piatimi sestrami a jeho mama len pred pár mesiacmi porodila jeho sestričku Constance.

Arthur si odkašľal. „Zrejme jej príliš utiahli korzet. Takáto spodná bielizeň je známa tým, že obmedzuje prúdenie vzduchu a z toho môže človek...“

„... omdlieť,“ dokončil pán. „Presne tak.“

Zvony neďalekého kostola v Newingtone začali odbíjať celú hodinu a Arthur zalapal po dychu.

„Prosím, ospravedlňte ma,“ povedal a zohol sa, aby zdvihol balík baranieho mäsa, ktorý predtým pustil na zem. „Už musím ísť domov.“

Muž nadvihol klobúk na pozdrav. „Tvoja pozorovacia schopnosť ti dnes dobre poslúžila,“ povedal. „Možno ešte lepšie, než sa nazdávaš.“

Skôr ako si Arthur mohol rozmyslieť, čo odpovie na takú zvláštnu poznámku, muž zmizol v dave. Neunikol mu však ďalší zvláštny detail. Keď starý pán stúpал s paličou do kopca, držal ju v pravej ruke, no keď teraz odchádzal, pevne ju zvieral v tej ľavej.